

ALMIN DAUTBEGOVIĆ, BRANITELJ ŽIVKA BUDIMIRA

Tužiteljstvo obmanjuje javnost

DANI: Određen je jednomjesečni pritvor Budimiru. Šta mu se stavlja na teret?

DAUTBEGOVIĆ: Prema Tužiteljstvu Budimir navedno nije bio ovlašten davati pomilovanja, a da prethodno nema suglasnost od oba potpredsjednika. Osim toga tužitelj kaže da je dao neuvobičajeno veliki broj pomilovanja za razna krivična djela među kojima i ona teška, da je to u enormnom broju u odnosu na raniji period i u svemu tome vjerovatno se pojavljuje ovaj motiv imovinska korist. Dakle, ovo su teze tužitelja koje Sud u ovoj fazi prihvata, jer obično Sud u ovoj prvoj fazi daje povjerenje tužitelju i vrijeme da to sve privede kraju.

DANI: Jeste li dobili dokaze kojima raspolaže Tužiteljstvo?

DAUTBEGOVIĆ: Dobili smo Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu, gdje se opisuje kakvi mogu biti dokazi. Sva dokazna građa je skoncentrisana na predsjedniku Komisije za pomilovanje, Haliloviću. A onda se iz tih presretanih razgovora izvlače dijelovi iz konteksta, kojima se inputira predsjedniku Federacije da je bio dio tog nekakvog dogovora da se pomilovanja daju za novac.

DANI: Ti objavljeni dijelovi razgovora ne izgledaju bezazleno. S obzirom na to da ste ih pročitali, da li Budimir u njima decidno dogovara uzimanje novca za pomilovanja?

DAUTBEGOVIĆ: Ni govora. Mi takav razgovor nismo čuli. Činjenica je da već sad iz Tužiteljstva obmanjuju javnost. Mi u tome prepoznajemo da nemaju dovoljno čvrste dokzne grade. A neistina je i da navodno nije mogao objasniti porijeklo novca pronađenog u kabi-

netu. Naravno da je on to objasnio, ima dokument, podigao je s blagajne za planirani put na koji je trebao da ide, a nije.

DANI: Govorite o pronađenih 5.000 KM?

DAUTBEGOVIĆ: Da, o tome govorim.

DANI: Da li je Budimir kao predsjednik Federacije imao ovlasti da potpisuje pomilovanja bez suglasnosti dva potpredsjednika?

DAUTBEGOVIĆ: Naravno da je imao. Procedure koje su propisane Zakonom o pomilovanju uglavnom treba da budu pomoć predsjedniku i prema tim procedurama zahtjevi za pomilovanje se podnose Ministarstvu pravde, Komisija za pomilovanje traži mišljenje od zatvora, sudova i konačno se određuje prema konkretnoj normi tako što predsjedniku predlože zajedno pomilovanje – da ili ne. On je po zakonu mogao da se konsultuje. Šta znači konsultacija? Niti ga obavezuje mišljenje Komisije, niti suda, jer ne može se očekivati da sud promijeni svoj stav koji je dao prilikom donošenja presude. Nisu to isti razlozi. Sud cijeni olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, a predsjednik koji daje pomilovanje ima širi aspekti i drugu grupu razloga koji ga motivišu da stimuliše osuđenika da se on dobro vlada u zatvoru i da izade kao koristan, prevaspitan, resocijaliziran član društvene zajednice koji više neće činiti krivična djela. Ako je neko mislio da predsjedništvo u jednom periodu daje veliki broj pomilovanja, onda je to pitanje trebao da kandiduje u parlamentu, diskutuje tumačenje zakona i kaže: ne možete ovoliki broj, vi ste petljali, ne možete dati suglasnost.

DANI: Je li upravo ta sumnja, da je previše pomilovanja, bila povod istrage?

DAUTBEGOVIĆ: U našem pravosudnom sistemu imamo institut uvjetnog otpusta, nešto što se prakticira uspješno u Evropskoj zajednici. Neke bude osuđen na dvije godine zatvora, a to čita kao da je jedna godina. Svakom je obično manja kazna ako u zatvoru ne pravi probleme. Ne treba mu veza, nikakav angažman pravnih stručnjaka da bi to dobio. To mu je garantovano da bi se ponašao u zatvoru na način na koji od njega očekuje društvena zajednica. Moramo znati da je visoki predstavnik Ashdown

suspendovao 2004. Zakon o pomilovanju. U odluci navodi da su nejasne procedure, ali nezvanično, da ne bi bio pomilovan Ante Jelavić i onda Federacija ostane bez Zakona o pomilovanju. Imali smo pobune u zatvorima, štrajk gladi, proteste. Poslije četiri godine nemanja mogućnosti da se rješavaju pomilovanja, broj predmeta se namnožio. Statistički svako peto pomilovanje je odobreno.

DANI: Šta sa pomilovanjima za koje je navodno uziman novac?

DAUTBEGOVIĆ: Njemu se principijelno osporava uopšte mogućnost da potpisuje pomilovanja, a onda se uz sve to kaže: evo ima i jedan broj takvih koja je on potpisao za novac.

DANI: Koliko je takvih?

DAUTBEGOVIĆ: Ne znam u ovom trenutku. Ne znam tužitelj. Spominju se cifre dogovorenih 45.000 KM, ali je nekome tamo plaćeno sedam. Nigdje on nije direktno vezan sa ljudima koji su nekakvi posrednici. Vidjet ćete to kasnije iz tih snimanih razgovora, doći će vrijeme kada će biti dostupni javnosti. Kada neko zove i piše ga: "Šta je sa onim pomilovanjem, jesli li ga pomilovao?", u većini tih razgovora on kaže: "Nisam, nažalost, nije se moglo pomoći, nije prošlo, nisam bio član Komisije, ali i da jesam ne bi to prošlo." Većina tih razgovora upravo dokazuje ozbiljnost procedure. Dakle, nije bilo olakog davanja. Nema nijednog razgovora koji ga direktno kompromituje, samo izvlačenje iz konteksta za što nemam objašnjenje. Kaže mu neko: "Hej, onaj posao, ako bude sve u redu biće kafa", a on kaže da je to posao koji ne ma veze sa njegovim radom, već se radi o nekom privatnom angažmanu gdje je ova priča o kafi imala smisla.

DANI: Ispostavilo se i da Budimir nema imunitet?

DAUTBEGOVIĆ: Problem je što je naša država posebna u svemu, pa i u priči o imunitetu. Višoki predstavnik je 2002. povodom predmeta Bičakčić i Čović, kojima se sudilo na Sudu BiH za krivično djelo koje su počinili u vrijeme kada su obnašali dužnosti predsjednika i dopredsjednika FBiH uspješno kandidovao i problem imuniteta. I tada se vidjelo da će to sigurno proći, jer je Ustavni sud BiH u svojoj odluci dao otprilike takvo tumačenje i onda je regovao visoki predstavnik koji je ukinuo imunitet retroaktivno zbog njih. Nemoguće je biti na čelu države bez da se ima imunitet za posao koji se radi. Kako će neko biti šef države, a da ga može neki policajac uhapsiti i odvesti u zatvor.

DANI: Kako Vi objašnjavate akciju hapšenja Budimira?

DAUTBEGOVIĆ: Ovdje ima jedan način na koji naše policijske službe rade. On je spektakularan, način samoreklame: vidite mi radimo, mi nikog ne štemimo, došlo je vrijeme kada ćemo stati svakome u kraj. Nažalost, ljudi u to povjeruju i misle da je to tako. A koliko je predmeta propalo, jer dokazi nisu bili ozbiljni. Ovdje se zasigurno može desiti varijanta da bude oslobođajuća presuda Budimiru, ako uopće bude optužen. Nije to nemoguća varijanta i čemu spektakularnost. Ako su htjeli krivični postupak, niko im nije branio, mogli su ga pozvati telefonom i reći da mora dati izjavu. Ovo nije kriminal koji zaslužuje ovakve akcije. Pet hiljada maraka! U zemlji u kojoj se govori da su pronestručne milijarde. Danas je kolega Ragib Hadžić pomirio teoriju državnog udara. On je u pritvoru, nije smijenjen. Šta ukoliko predsjednik iz pritvora izda neki zadatak? Ko će to da ospori, jer on je još uvijek predsjednik FBiH? Baš me zanima.